

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις

/ Γνώμες

Οι ιεροί Ευαγγελιστές δεν αναφέρονται εις την γέννηση και εις την ζωή της Υπεραγίας Θεοτόκου, πλην ελαχίστων περιπτώσεων. Πληροφορίες αντλούμε από το “πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου”.

- του Παναγιώτη Μυργιώτη (Μαθηματικός)

Γονείς της Παναγίας μας ήταν ο άγιος Ιωακείμ και η αγία Άννα. Άνθρωποι ευσεβείς, πιστοί εις τις εντολές του Θεού και ανήκαν εις την μερίδα εκείνη των ανθρώπων, οι οποίοι περίμεναν την έλευση του Μεσσία. Δόξαζαν καθημερινά τον Θεό, αλλά, είχαν ένα καημό. Ήταν άτεκνοι και είχαν φθάσει σε μεγάλη ηλικία με την επιθυμία της τεκνοποίησης να παραμένει ζωηρή. Προσεύχονταν εις τον Θεό να τους χαρίσει ένα παιδί, να τους απαλλάξει από το όνειδος της ατεκνίας. Έτσι εθεωρείτο τότε. Ο καλός Θεός τους χάρισε ένα κοριτσάκι το οποίο ονόμασαν Μαρία. Ο Ιωακείμ ήταν 83 και η Άννα 70 ετών.

Όταν η Μαρία έγινε τριών ετών, σύμφωνα με την υπόσχεση των γονέων της προς

τον Θεό, έπρεπε η μικρούλα να αφιερωθεί εις τον Θεό, να παραδοθεί εις τους ιερείς.

«Και εγένετο τριετής η παις, και είπεν Ιωακείμ· Καλέσατε τας θυγατέρας των Εβραίων τας αμιάντους και λαβέτωσαν ανά λαμπάδα, και έστωσαν καιόμεναι, ίνα μη στραφή η παις εις τα οπίσω και αιχμαλωτισθή η καρδιά αυτής εκ του ναού Κυρίου. Και εποίησαν ούτως έως ανέβησαν εν τω ναώ Κυρίου. Και εδέξατο αυτήν ο ιερεύς, και φιλήσας ευλόγησεν αυτήν και είπεν· Εμεγάλυνεν Κύριος το όνομά σου εν πάσαις ταις γενεαίς· επί σοι επ' εσχάτου των ημερών φανερώσει Κύριος το λύτρον αυτού τοις υιοίς Ισραήλ.

Και εκάθησεν αυτήν επί τρίτου βαθμού του θυσιαστηρίου, και επέβαλεν Κύριος ο Θεός χάριν επ' αυτήν, και κατεχόρευσεν τοις ποσίν αυτής και ηγάπησεν αυτήν πας οίκος Ισραήλ. Ην δε Μαρία εν τω ναώ Κυρίου ως περιστερά νεμομένη και ελάμβανε τροφήν εκ χειρός αγγέλου».

Σχηματίστηκε, λοιπόν, πομπή από παρθένες λαμποδοφορούσες οι οποίες ακολουθούσαν την Μαρία. Οι γονείς της την παρέδωσαν εις τον αρχιερέα Ζαχαρία, τον πατέρα του Ιωάννη του Πρόδρομου και Βαπτιστή. Η αγία Άννα παραδίδοντας την μικρή, τότε, Παναγία του είπε: «Δέξου, Αρχιερέυ, τήν κόρη μου, μάλλον τήν κόρη του Θεού. Δέξου τήν καθαρά καί αμόλυντη καί υψηλοτέρα του ουρανού. Βάλ' την στό Ναό, επειδή αυτού πρέπει νά κατοικεί. Ναός Θεού είναι, σέ Ναό της ταιριάζει νά κατοικεί. Αγία είναι, σέ καθαρό τόπο βάλ' την. Στά χέρια του Θεού παράδωσέ την. Σέ τόπο άγιο πρόσθεσέ την, για ν' αγιάσει. Πάρε, Ζαχαρία, την κόρη μου και αφιέρωσέ την εις το Ναό, γιατί έτσι τάξαμε». Λόγια προφητικά.

Με θεία φώτιση ο αρχιερέας Ζαχαρίας οδήγησε την Μαρία εις τα Άγια των Αγίων του ναού. Εις τον χώρο αυτό έμπαινε μια φορά τον χρόνο μόνοσο αρχιερέας για να θυμιάσει. Εις τον ιερό αυτό χώρο υπήρχαν οι πλάκες του νόμου τις οποίες παρέδωσε εις τον Μωυσή ο Θεός με τις δέκα εντολές, η ράβδος του Ααρών η οποία είχε βλαστήσει, η στάμνα με το μάνα.

Τα άψυχα αυτά αντικείμενα συναισθάνθηκαν την παρουσία της μέλλουσας μητέρας του Υιού του Θεού και Θεού και έπεσαν και Την προσκύνησαν. Ο Ζαχαρίας εξήγησε εις τον Λαό, για να μη σκανδαλιστεί ότι αυτό έγινε με εντολή του Θεού. Εις τα Άγια των Αγίων παρέμεινε η Θεοτόκος δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Προσευχόμενη και δοξολογώντας τον Θεό. Μακριά από κακούς λογισμούς, σκέψεις και επιθυμίες. Από τις πολλές γονυκλισίες εις το μαρμάρινο δάπεδο του ναού σχηματίστηκαν βαθουλώματα.

Μέσα στο πλέον άγιο επί της γης περιβάλλον, δεν μπορεί να γνωρίσει η Μαρία την

κακία του κόσμου, ούτε την αμαρτία, ούτε την αλλοίωση που επιφέρει εις τον άνθρωπο ο εγωισμός, η κενοδοξία και τα άλλα πάθη. Παραμένει λοιπόν καθαρή από κάθε πνευματικό ρύπο και γνωρίζει σε βάθος την αγάπη του Θεού, και την διαρκή παρουσία Του εις τη ζωή της.

Και όταν έλθει ο αρχάγγελος Γαβριήλ να της μεταφέρει την πρόσκληση του Θεού να γίνει Μητέρα του Θεανθρώπου Χριστού, τότε εκείνη όχι μόνο θα συναινέσει με ταπείνωση και συστολή εις το θέλημα του Θεού, αλλά και θα προσφέρει την αμόλυντη ανθρώπινη φύση της για να την προσλάβει και να γεννηθεί ο Υιός και Λόγος του Θεού.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ καθημερινά τις έφερνε τροφή, ουράνιο άρτο. Τί ήταν αυτός ο άρτος από τον οποίο τρεφόταν η Παναγία; Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς αναφερόμενος σε αυτόν τον ευλογημένο άρτο που έτρεφε την Παναγία λέγει ότι ο Θεός έστελνε «τροφήν άνωθεν απόρρητον εκεί τη Παρθένω δι' αγγέλου».

Όμως δεν ήταν ένας συνηθισμένος άρτος τον οποίον ο άγγελος έπαιρνε από κάποιο σπίτι και τον μετέφερε εις την Παναγία, αλλά εις την πραγματικότητα ήταν η άκτιστη ενέργεια τού Θεού, δια της οποίας, κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, «την τε φύσιν κρειττόνως ανεργώννυτο (εδυνάμωνε) και κατά σώμα των ασωμάτων καθαρωτέρα και υπερτέρα και συνετηρείτο και ετελείτο».

Η τροφή αυτή ενδυνάμωνε το σώμα της Παναγίας για να έχει νοερά προσευχή και θεωρία Θεού. Αυτό σημαίνει ότι η Παναγία για δώδεκα χρόνια ήταν μέσα εις το Φως του Θεού και είχε κοινωνία μαζί Του, είχε φθάσει εις την θέωση.

Εις την πραγματικότητα ζούσε όπως ζούσαν ο Αδάμ και η Εύα εις τον Παράδεισο πριν την πτώση, γι' αυτό και όταν την επισκέφθηκε ο άγγελος κατά τον Ευαγγελισμό για να της αναγγείλει ότι θα γίνει Μητέρα του Χριστού την αποκάλεσε Κεχαριτωμένη.

Αυτός ο άρτος από τον οποίο τρεφόταν η Παναγία δεν εξέλιπε από την Εκκλησία, εξακολουθεί να υπάρχει και σήμερα. Δεν πρόκειται για τον καθημερινό κτιστό άρτο, αλλά για τον Άρτο της Ζωής που είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Με αυτόν τον Άρτο, την Χάρη και ενέργεια του Θεού, ετρέφετο η Παναγία μέσα εις τα Άγια των Αγίων. Με αυτόν τον Άρτο τρεφόμαστε και εμείς κάθε φορά που τελούμε την θεία Λειτουργία. Και βεβαίως για να ενεργήσει ο Άρτος αυτός, δηλαδή ο Χριστός, «εις ζωήν αιώνιον», πρέπει να ζούμε κατά τον τρόπο που ζούσε η Παναγία.

Ο κτιστός άρτος είναι απαραίτητος για τη θρέψη και συντήρηση της φθαρτής

σάρκας. Ο Ουράνιος Άρτος θρέφει και ενδυναμώνει την αιώνια ψυχή. Οπλίζει τον άνθρωπο και τον θωρακίζει εις τον πόλεμο , τον οποίο δέχεται καθημερινά από τον χαιρέκακο διάβολο. Το αιώνιο και αθάνατο προέχει του φθαρτού και εφήμερου. Είναι προφανές η πορεία την οποία πρέπει να επιλέξει ο άνθρωπος.

Η Θεομητορική εορτή των νεισοδίων της Θεοτόκου εορτάζεται από την Αγία μας Εκκλησία την 21η Νοεμβρίου.

Λειτουργικά κείμενα

Άπολυτίκιον Ήχος δ'.

Σήμερον τῇ ς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον Ήχος δ'.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον, ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.